

ning i statsinkomster, som till en början kunde yppa sig vid minskning i bränvinsförsäljningen. Genom den odling och hyfsning, som väntas såsom folkskolans frukter, borde väl detta onda botas. Att skolan är välsignelsebringande betviflas icke, men den motarbetas på ett sorgligt sätt af detta onda, som den skulle läka. Detta onda gör nemligen många föräldrar fiendtliga mot och oförmögna till barnens skolhållning och gör barnen otillgängliga för de goda lärdomar, som i skolan äro att inbemta. Lagstiftningen har redan till en del erkänt, att bränvinsförsäljning bör vara skiljd från landthandeln, enär den der ej får ske i minut eller i utskänkning, och synes att detta erkännande borde ske i sin helhet, eller genom förbud äfven mot partihandeln, hvilken partihandel dock kunde få utöfvas, om kommunen sådant medgifver. Lättare synes det för polisen blifva att vaka öfver lagens efterlefnad, om landthandlaren egde ingen rätt till försäljning af starka drycker, än om han eger någon slags rättighet härtill. Med anledning af hvad nu framställt är, anhålles att i lagen på något sätt stadgas förbud mot partiförsäljning af bränvin och andra spirituösa drycker å landsbygden af annan person än den, som af Konungens Befallningshafvande, efter kommunens i kommunalstämma medgifvande, härtill fått tillstånd; eller åtminstone dylikt förbud för den som idkar handel i öppen bod å landet.

Anhålles vördsamt om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 26 Januari 1870.

J. E. Ericsson.

N:o 80.

Af Herr A. Törnfeldt: Om upphörande af alla personliga och matlagsafgifter samt berörda afgifters öfverflyttning på andra artikels beivring.

I fordna tider, med mindre skilnad i förmögenhetsvilkor, kunde måhända någorlunda bära sig att lägga person och matlag till grund för beskattning, men hvart detta arf från den gråa forntiden leder i våra dagar är uppenbart. Med sådana beskattningsgrunder, som endast kunna upprätthållas genom de fattigare klassernas utslutande från lagstiftningen, skall samhället alltid hafva till venster en klass, som, för att uppehålla lifvet och erlægga pålagorna, måste träla i hunger, nakenhet och

alla andra försakelser, ofta bosatt som sparfvarne under himmelen, under det en annan klass till höger anstränger sin uppfinningsgäfvä för att använda sitt öfverflöd i yppighet af alla slag. Någon allmän någorlunda bergning kan icke sålunda uppstå på den jord, som dock är gemensam för alla, ty den är Herrans.

Enär all personlig och matlagsbeskattning, som tvingar den fattige att betala lika med den rike, är ett förtryck, på det högsta ovärdigt ett civiliseradt samhälle, som berömmar sig öfver rätt och frihet, och enär rikedom har ett mycket större, ja progressivt intresse i den trygghet, som samhällsinrättningen medförer, och större inkomst mycket lättare kan erlagga högre, ja progressiv skatt, och dess innehafvare ändå lefva mycket bättre, än mindre kan skatta lägre, och således en på endast behållen inkomst grundad beskattning alltid är lika billig och rättvis som för det närvarande nödvändig, om ej armodet skall taga öfver handen och arbetsstyrkan strömma ut ur landet; så vågar jag, med tanken på progressiv beskattning, som redan börjat påyrkas i världen, och som nog torde i närmare eller fjernare framtid blifva enda medlet att mota kommunismen, vördsammast föreslå den lindriga och tidsenliga åtgärden:

att, med upphäfvande af alla äldre och yngre författningar derom, alla personliga och matlagsafgifter till staten, länet, kommunen och kyrkan upphöra, och den summa, som de inbringa, lägges på nu varande andra artikelns bevillning och de på densamma fotade skattegrunder, det är: nämnda artikel för staten, bevillningsriksdalern för länet, fyrktalet för kommunen och kyrkan.

Stockholm i Januari 1870.

A. Törnfeldt.

N:o 81.

Af Herr J. G. Granlund: Om förhöjning af anslaget till resestipendier åt fabriks- och handtverksarbetare.

För närvarande finnes under Kongl. Kommers-kollegii förvaltning ett statsanslag af 6,000 R:dr, att årligen utdelas såsom resestipendier åt fabriks- och handtverksarbetare i de olika yrkena, hvilka önska att i utlandet inhemta mer praktisk undervisning och erfarenhet i sitt yrke.